mojest müüdä. Sel päeval olen kuningas
oma poiss jo olen ik musigoude pu-
to oma tühe puemo päeval kutsuda,
ega mine mängijä ei ole to mitte
pöletäjä saama. Kuningas nõnna
sedä ku peäb soldanit minnu ma-
litsed mõtsä jo ei mäno ia minet j
sin loskan to na sisi tsuna.
Kuningas küsis nõnna oma poig-
mist jo jõnjat ja tunda to kake
õõs: jo tõnemu sõo oma epsio õõs. A
si soldan, see minia mägijä tsu
pöletjä on, ega mitte si pindsal.
Kuningas ei ole Dimelt kill tehtu
naksu. A soldan to õõ on pöstan, eg
ku tüdras nael tsee jõrgi jettin,
jo loskan tedä nadalto. A temä sõ
nunagi on soldani tõmen.
Kuningas minnu sõo soldani jo
nadal säel sedä sõmmesta, mis tel
tõmen olen jo küsinü: koet sa ole
sees sõmmedo saama! soldan nael
sõo tsee õõs: kus to temä tütse ma
sõnelü: loskat õõ toomi jo kud
sõo kingul tedä on petan jo kun
ep- tütse temä päet õõpetan. —
Kuningas saama sõo sindsen pääs
õigo sõtatsen jo loskan to nen pun
Soldan saama oma mudo jooe mul
jo pool kuningliki mül jäänugi. Esp

2. Kdas poiss vana-pagana kõnt õõ-
pänu.

Ütle-põrra lubasin üitsa miis vana poi
vana-pagana jo vana-pagan lubasin
sõo poisse jõrgi tulles, ku to ia sõnta-
sese saab.
Poesi mia olen sees sõ: peräst õõg, ku
vastusen jo tsamemu sedä ega ia õpetaja
jo õpetajo eli tsee sõo ütlemi: a Sim
poig saab valla küll vana-pagana st,
ega pias sõo sinne kalm õõ kiriku
sõtsen Pühä-saamatut lugema. —
Poiss saama ia sõntasen jo sees päeval
ku vana pagan tulla jõrgi peäsma
tulema, viima mia tedä õpetaja ma-
sse. Õpetaja: tõnemu sõo poesile õõs:
a pikka sõtsen sedä jo laskat säel, õõ
ga sõo sedä magadi tõtsen poig, mis
sinu ümmer sünnüb, mindku laske
ega pääse dessi. Õpetaja andsen sõo
poesile saamata pätte ja jutatsema
tsee õõ, mis to säält pias lugema
jo riotsin sis õõ jo sõo viima ta poisi
jo seen riotsit sis kirikusse jo päätsen
sõo neile sedä uett viveto, ku na õgi
palgä tsee tsikusa.
Enne kedä küsse a jõõe / nesama poiss
lugema, sedä kuksi, mis õpetaja
take otto ei niidsama jo lugema sõ
ilma ümmerpeatamata ütte lugu.